

Sygn. akt V CNP 55/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w C. z dnia 3 kwietnia 2013 r.,
sygn. akt ... 231/13,
w sprawie z powództwa K.L. i Ł. L.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia z dnia 3 kwietnia 2013 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego i naruszenia przepisów postępowania.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z punktu widzenia jej wymogów powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarżący w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w C. nie spełnił tych wymogów. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna lub skarga o wznowienie postępowania nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia

zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, nie poparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa. Podobnie obowiązek uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia niezgodnego z prawem nie może ograniczać się do wskazania potencjalnego źródła szkody.

Natomiast obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia zatem jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.